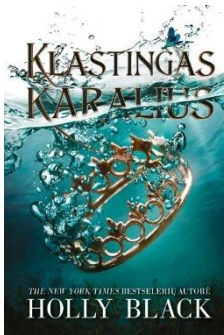

KIRKĖ

Madeline Miller

Galingiausiam iš titanų – saulės dievui Helijui – gimsta dukra Kirkė. Nors ir laikoma nimfa, veikia pasirodo neturinti jokių dieviškų galių – nepaveldėjo jų nei iš ugniažvilgsnio tėvo, nei iš viliokės motinos okeanidės Perseidės. Keisto būdo, visų atstumta Kirkė tėvo rūmuose jaučiasi vieniša ir svetima, tačiau gyvenimas apvirsta aukštyn kojomis jai pamilus mirtingąjį. Nerdamasi iš kailio, kad palenktų jo širdį, netikėtai atranda savo stiprybę – kerus, keliančius grėsmę net aukštiesiems dievams. Pabūgęs Helijas ištremia dukterį į negyvenamą salą Ajają, kur ši slapta tobulina gebėjimus ir pagaliau pasijunta laisva. Tačiau pasaulis nepalieka Kirkės ramybės: ją aplankiusi laimė užtraukia vienos kerštingiausių Olimpo deivių rūstybę. Kirkė privalo atremti virš savo mylimųjų pakibusią grėsmę ir išspręsti visą gyvenimą persekiojantį klausimą: ko vertas nemirtingumas, jei negali per amžius būti su tais, kuriuos brangini?

KLASTINGAS KARALIUS. Serijos „Žiaurusis princas“ antra knyga

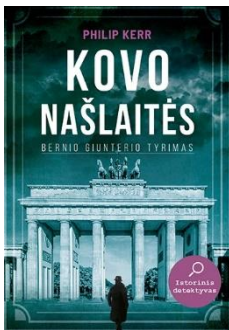
Holly Black

Po stulbinančios žinios, kad Ažuolas yra Fėjų karalystės paveldėtojas, Džudė apgaule įviliojo Kardeną į sostą ir susisaisto su juo metams ir vienai dienai, kad apsaugotų brolių. Jai nelengva – Kardenas daro viską, kad ją pažemintų ir jai pakenktų, nors jo susižavėjimas neblėsta...

Tuo metu jos pašonėje mezgamos intrigos. Džudei artimas žmogus ketina ją išduoti, tad ji privalo rasti išdaviką ir apginti savo bei mylimų žmonių gyvybes. Visą dar labiau apsunkina Džudę draskantys prieštaringi jausmai Kardenui, nes ji – mirtingoji Fėjų karalystėje – turi išlaikyti valdžią savo rankose.

KOVO NAŠLĖS

Philip Kerr

Pirmojoje „New York Times“ bestselerių autoriaus **Philipo Kerro** trilogijos „Juodasis Berlynas“ („Berlin Noir“) knygoje „**Kovo našlaitės**“ skaitytojams pristatomas Bernis Giunteris – buvęs policininkas, manęs, kad ketvirtojo dešimtmečio Berlyno gatvėse regėjo jau viską, kol ima dirbti privačiu sekliu ir kiekviena byla, kurios imasi, įtraukia vis giliau į šurpius nacių subkultūros ekscesus. Bernhardo Giunterio specializacija – dingusių asmenų, dažniausiai žydų, paieška. Turtingas pramonininkas nusamdo jį rasti dukros ir žento žudiką. Pora žuvo per neįkainojamo deimantų vėrinio vagystę. Giunteris greitai įtraukiamas į didžiulį politinį skandalą, į kurį įsivėlė du Hitlerio pakalikai – Geringas ir Himleris.

Ieškodamas nusikaltėlio Giunteris patenka į lavonines, perpildytas nacių aukų; į triukšmingus naktinius klubus; į olimpines žaidynes, kuriose juodaodis Džesis Ovensas sutaršo arijų rasinės viršenybės teoriją; į garsios aktorės buduarą, galiausiai į Dachau koncentracijos stovyklą. Grumtynės su gestapo agentais, susišaudymai su svetimoteriautojais, susidūrimai su įvairaus plauko nusikaltėliais ir lavonais netikėtose vietose verčia skaitytojus iki paskutinių puslapių spėlioti, kas gi žudikas. „Kovo našlaitės“ – tamsiausias ir geriausias vadinamosios juodosios literatūros pavyzdys.

LAIKO KAINA

Tim Tigner

„Laiko kaina“ – trileris apie vieną didžiausių žmonijos svajonių – nemirtingumą.

Aštuoniems mokslininkams pavyksta sukurti preparatą, kurio injekcija visiškai sustabdo senėjimą. Jų gyvenimą gali nutraukti smurtinė mirtis, tačiau jie niekada nepasens. Ir saugodamiesi išties galės gyventi amžinai. Skamba pasakiškai? Tačiau jie anaipol nesiruošia pasidalinti savo atradimu su visu pasauliu. Priešingai - aštuonetas nemirtingųjų ruošiasi padaryti viską, kad niekas nesužinotų jų paslapties. Bet kaip šiems išrinktiesiems nuslėpti, jog metams bėgant jų kūnas nesikeičia? Ir jie suranda siaubingą išeitį... Tam, kad galėtų niekieno netrukdomi gyventi amžinai, už juos turi mirti kiti. Bet

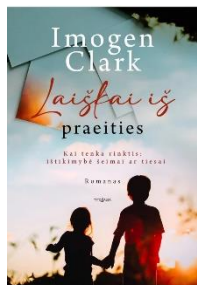
kam rūpi tie kiti?

Tačiau saujelė nemirtingųjų per anksti patikėjo savo visagalybe. Ar gali būti, kad tie, kurie klusniai vykdė jų užduotis, galiausiai atsisuko prieš juos pačius? Jei ne, tai kodėl tarp jų netikėtai įsisuko mirtis?

Ir dabar nemirtingieji privalo žaisti žaidimą su mirtimi, kuri seka jų pėdomis.

LAIŠKAI IŠ PRAEITIES

Imogen Clark

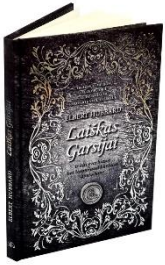
Karai vos per trisdešimt ir ji siuva nuotakoms vestuvines sukneles. Deja, jos pačios gyvenimas nė iš tolo neprimena pakilios šventės: tėvas serga Alzheimeriu ir Kara vienintelė gali juo pasirūpinti; motina mirė, kai jai buvo dveji, o vyresnysis brolis Maiklas paliko namus vos baigęs mokyklą. Tėvo ir brolio nesutarimai net po daugelio metų temdo santykius, todėl visa pagalba, kurios Kara pagaliau sulaukia iš brolio, – sutikimas nusamdyti tėvui slaugytoją. Atradusi laiko Kara užlipa į palėpę, į kurią vaikystėje tėvas griežtai drausdavo eiti. Tarp daugybės senų daiktų ji randa dulkėtą dėžę, o joje – šūsnį atvirlaiškių iš įvairiausių pasaulio kampelių... Kas ir kodėl

penkiolika metų juos siuntė? Ar tai dėl jų buvo draudžiama įžengti į palėpę? Kara negali liautis apie tai galvojusi. Tačiau ko griebtis, jei vienintelis žmogus, galintis ką nors papasakoti, nebeatsimena net savo paties vardo? Kara supranta – lengva nebus, bet šįkart ji nepasiduos.

„Laiškai iš praeities“ – intriguojanti istorija apie šeimą gaubiančias paslaptis ir apie tai, kiek daug galime pasiekti pasikliaudami nuojauta. I. Clark šiame romane nesiūlo lengvų išeičių, tačiau palieka gerų permainų viltį.

LAIŠKAS GARCIJAI

Elbert Hubbard

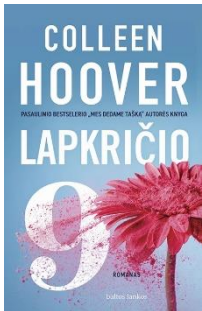

Keturi nedidelės apimties kūriniai sudėti į šią knygą, kuri yra nemirtinga saviugdos literatūros klasika. Jie išversti į kelis dešimtis pasaulio kalbų, juos perskaitė šimtai milijonų skaitytojų, o juose pateiktos idėjos vienaip ar kitaip atkartojamos beveik visuose kituose šio žanro kūrinuose.

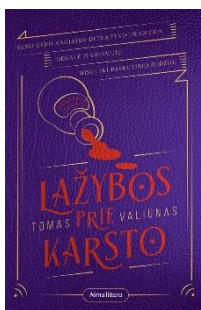
LAPKRIČIO 9

Colleen Hoover

Niekada nerasi savęs, jei paskęsi kitame žmoguje.

Likus vos vienai dienai iki išsikraustant iš Los Andželo, Felon susipažįsta su Benu, pradedančiuoju rašytoju. Negalėdami ignoruoti traukos vienas kitam, kartu jie praleidžia paskutinę Felon dieną mieste. Spalvingas Felon gyvenimas įkvepia Beną parašyti romaną. Laikui bėgant, tarp įvairių santykių ir savo atskirų gyvenimų negandų jie ir toliau susitinka kasmet tą pačią dieną. Bet ilgainiui Felon ima abejoti: ar Benas sako jai tiesą? O gal kuria tobulą tikrovę, ieškodamas kuo įtaigesnio siužeto posūkio? Ar Beno santykius su Felon – ir jo romaną – galima laikyti meilės istorija, jei jos pabaiga – sudaužytos širdys?

LAŽYBOS PRIE KARSTO

Tomas Valiūnas

Emiri Abrams užgriūva, regis, neįveikiami sunkumai. Mirties patale gulinti motina prisipažįsta nužudžiusi Emiri tėvą, po laidotuvių moteris sužino, kad visas palikimas atitenka nekenčiamam patėviui, o jos pačios sutuoktinis pralošė ir garbę, ir turtą. Emiri nusprendžia grįžti į vienintelę likusią saugią užuovėją – tetos namus tolimoje provincijoje, kur leido laimingiausias vaikystės dienas. Sent Mertono miestelis pasitinka Emiri tylia laidotuvių procesija. Ji pajunta bundantį prigimtinių smalsumą: kodėl mirusysis laidojamas grafų Ansonų valdose? Iš kur ta visus stingdanti įtampa? Kokia tamsi paslaptis gaubia jos mylimą miestelį? Emiri būtų ne Emiri, jei nesiimtų šią paslaptį atskleisti. Žingsnis po žingsnio ji tampa neatsiejama šios baugios, kelias kartas trunkančios istorijos dalimi.

MANO LIKIMŲ BROLIAI

Per Petterson

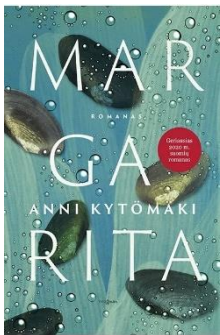

Tai išsiskyrimo romanas. Pero Pettersono herojus – rašytojas Arvidas Jensenas (taip, pagrindinis veikėjas turi autobiografinių bruožų) išgyvena visokeriopą išsiskyrimo krizę. Žmona, pareiškusi, kad daugiau jo nebemyli, išsikrausto drauge su trimis dukterimis. Jo tėvai ir brolis žuvo kelto katastrofoje pakeliui iš Oslo į Frederikshauną. Todėl romanas – apie staiga užklupusią vienatvę. Apie vyrą, netekusį šeimos ir artimųjų, vyrą, kuris nusiramino ima ieškoti baruose ir vienos nakties partnerių lovoje. Kurio liūdesys vis gilėja, kuris miega automobilyje, kai tuščios buto sienos ima slėgti taip, kad nebeįmanoma to pakelti. Tai ir Oslo romanas. Arvidas vaikšto po Oslo barus, atsiduria vis kitame šio pilko ir tylaus, kaip ir romanas, miesto rajone, jis vienišas ir sutrikęs, galbūt todėl taip lengvai vienišos moterys jį įsileidžia į savo gyvenimus, kuriuose jis neužsibūna ilgiau nei vieną naktį.

Kartu tai ir kelionės romanas. Labai vienišos, labai komplikotos labai susipainiojusio vyro kelionės po savo atmintį, bandant įveikti savo dabartį. Arvido Jenseno krizė – kiekvieno vyro krizė, žmogaus, praradusio ir šaknis, ir šeimą, atkirto nuo savo vaikų, – kiekvieno jo likimo brolio, liūdnei sėdinčio bare prie akvavito taurės. Tačiau ši kelionė, kad ir kokia varginanti ir klampi, atveda į jausmą, jog viskas gali būti kitaip.

MARGARITA

Anni Kytömäki

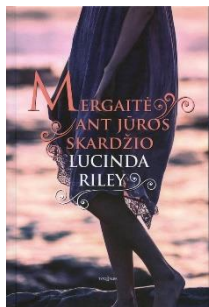

„Margaritos“ istoriją pasakoja trys veikėjai, kuriuos suveda Kankaristo miestelis, nuo seno garsinamas netoliese įkurtos sanatorijos. Seni, kaip ir jos tėvas, čia dirba masažuotoja. Kareivis Mikas miestelį supančioje Vehkasalo girioje atsiranda labai keistais keliais, trečią pasakotoją – miškininką Antį ten atveda darbas. Ketvirtąją pasakotoją galima laikyti gėlavandenę perluotę lotynišku vardu *Margaritana margaritifera*, tebegyvenančią upėje, tekančioje per Vehkasalo girią. Suomiją kamuoja pokario nepritekčiai, kurie paveikia ir Kankaristo miestelį: sanatorija uždaroma ir Seni netenka darbo. Vis dėlto jauna moteris greitai randa išeitį – išvažiuoja į Helsinkį, kur, kilus poliomiellito epidemijai, reikia fizioterapeutų, galinčių padėti ligos sužalotiems žmonėms. Čia Seni susiduria su poliomiellito paveiktu ketverių metų berniuku, o kartu ir su archeologu Aru, prieš keletą metų apvertusiu jos gyvenimą aukštyn kojomis.

Romano veiksmas vyksta 6-ajame dešimtmetyje. Per karą nemažą dalį teritorijos ir daugybę žmonių praradusi Suomija stengiasi atsitiesti, kompensuoti tai, ko šalis neteko. Statyboms, eksportui, pramonės fabrikams reikia medienos, tad valdžios nurodymu kertami miškai, vyriausybė priima įstatymus, kuriuos vykdančios šalys turėtų visapusiškai atsigauti. Seni istorija liudija, kad toliaregiški ir geranoriški valdžios siekiai, vykdomi be atodairos, gali atsigręžti prieš pavienį žmogų.

MERGAITĖ ANT JŪROS SKARDŽIO

Lucinda Riley

„Mergaitė ant jūros skardžio“ – jaudinanti dviejų šeimų istorija, nė kiek nenusileidžianti „Orchidėjų namams“. Šis psichologinis jausmų romanas pasakoja apie praeitį, kurioje išgyventos aistros lemia dabar gyvenančių žmonių likimus, jiems patiems to nė neįtariant... Skulptorė Granija Rajan iš Niujorko grįžta į Airijos kaimelį, kur šeimos prieglobstyje tikisi atsigauti po kūdikio praradimo ir susigaudyti savo jausmuose. Išėjusi pasivaikščioti, ji pamato ant jūros skardžio stovinčią mergaitę – basą, su naktiniais marškiniais, palaidais plaukais. Granija ir mergaitė, vardu Aurora, susidraugauja iš karto; tačiau abi net neįtaria, kad ši pažintis bus raktas į dviejų šeimų praeitį. Ir kad mergaitė pakeis

visa Granijos gyvenimą

MERGAITĖ IR NAKTIS

Guillaume Musso

Sniege paskendęs prestižinio licėjaus studentų miestelis. Trys draugai, amžiams sujungti nuodėmingos paslapties. Ir mergina, kurią pasiglemžė naktis. Prancūzijos Rivjera. 1992-ieji. Žvarbi nakties pūga.

Vinka Rokvel – viena gabiausių ir patraukliausių Sent Egziuperi licėjaus moksleivių. Ji niekada nesirenka tarpinio varianto – tik „viskas arba nieko“. Todėl, nepaisydama galimo skandalo, vedama deginančios aistros, vieną žiemos naktį pabėga kartu su filosofijos dėstytoju ir meilužiu Aleksiū Klėmanu.

Tai paskutinis kartas, kai kas nors matė Vinką Rokvel.

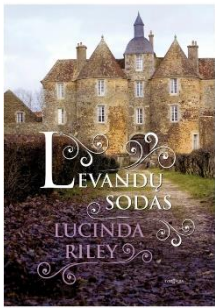
Prancūzijos Rivjera. 2017-ieji. Alumnų susitikimas.

Fani, Tomas ir Maksimas kadaise buvo neišskiriami draugai. Tačiau nuo tada, kai baigė licėjų, vienas kitam nėra pratarę nė žodžio. Praėjo jau 25-eri metai nuo tos žvarbios nakties, kai jie trise įvykdė baisią žmogžudystę ir, stengdamiesi išsisukti, lavoną įmūrijo į Sent Egziuperi sporto salės sieną. Po ilgos pertraukos jiems lemta susitikti alumnų šventėje, per kurią plėtros tikslais bus griauinama viena iš licėjaus sienų.

Simbolinė nauja pradžia atskleis kraupią paslaptį.

Levandų sodas

LUCINDA RILEY

kuriuos vykdančios šalys turėtų visapusiškai atsigauti. Seni istorija liudija, kad toliaregiški ir geranoriški valdžios siekiai, vykdomi be atodairos, gali atsigręžti prieš pavienį žmogų palikuonė, kuriai teks pakelti netikėtai užgriuvusių atsakomybės ir paslapčių našta. Mirus Emilijos de la Martinjer motinai, prieš dukros akis ima skleisti sudėtinga ir tragiška šeimos istorija, vedanti į Antrojo pasaulinio karo laikų Paryžių, kur Emilijos teta ir tėvas rizikavo gyvybe, prisijungę prie Pasipriešinimo judėjimo. Tačiau kas tuomet atsitiko ir kodėl apie tai paskutinė giminės moteris sužino tik dabar, kai nė vieno iš liudininkų nebėra gyvų? vienintpalikuonė, kuriai teks pakelti netikėtai užgriuvusių atsakomybės ir paslapčių našta. Mirus Emilijos de la Martinjer motinai, prieš dukros akis ima skleisti sudėtinga ir tragiška šeimos istorija, vedanti į Antrojo pasaulinio karo laikų Paryžių, kur Emilijos teta ir tėvas rizikavo gyvybe, prisijungę prie Pasipriešinimo judėjimo. Tačiau kas tuomet atsitiko ir kodėl apie tai paskutinė giminės moteris sužino tik dabar, kai nė vieno iš liudininkų nebėra gyvų?